Bahâriyye Kasidesi

Bâkî

Bahâriyye Kasidesi — Bâkî

Bâkî 1600 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metnin dayandığı baskı: Türk Şairleri, 2. cilt, Sadettin Nüzhet Ergun (ö. 1946), s.716-717.

Bu PDF serbestçe okunabilir, kopyalanabilir ve paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Rûh bahş oldı Mesîhâ sıfat enfâs-ı bahâr
Açtılar dîdelerin hâb-ı ademden ezhâr

Tâze can buldı cihân irdi nebâtâta hayât
Ellerinde harekât eyleseler serv ü çenâr

Döşedi yine çemen nat'-ı zümürrüd fâmın
Sîm-i hâm olmuş iken ferş-i harîm-i gülzâr

Yine ferrâş-ı sabâ sahn-ı rıbât-ı çemene
Geldi bir kafile kondurdı yüki cümle bahâr

Leşker-i ebr çemen mülkine akın saldı
Durma yağmada yine niteki bâgî tâtâr

Farkına bir niçe per takınur altun telli
Hayl-i ezhâra meğer zanbak oluptur serdâr

Dikti leşkergeh-i ezhâra sanevber tûgun
Haymeler kurdı yine sahn-ı çemende eşcâr

Döşedi mihr-i felek yolları dîbâlar ile
İtti teşrîf çemen mülkini sultân-ı bahâr

Subhdem velvele-i nevbet-i şâhî mi değil
Savt-ı mürgan-i hoş elhân ü sadâ-yi kühsâr

Çemen etfâlinin uyhuların uçurdı yine
Subhdem gulgule-i fâhte gülbân-i hezâr

Dâye-i ebr yine goncaların şebnemden
Başına akçe dizer niteki etfâl-i sigar

Mevsim-i rezm değildir dem i bezm irdi deyu
Sûsenin hancerini tuttı serâpâ jengâr

Semenin sîne-i sîmînin açup bâd-i seher
Çözdi gülşende gülün tüğmelerin nâhun-i hâr

Pîrehen berg-i semen gûy-i girîban şebnem
Gülsitân oldı bu gün bir sanem-i lâle izâr

Zîb ü fer virmek içün rûy-i arûs-i çemene
Yâsemen şâne sabâ mâşita âb âyinedâr

Dür ü yâkut ile bir nahl-i murassa' sandım
Ergavân üzre dökülmüş katarât-ı emtâr

Şîşe-i çerhde gör bunca murassa' nahli
Nice ârâste kılmış anı sun'-i Cebbâr

Berg-i ezhârı hevâ şöyle çıkardı feleğe
Pür kevâkib görinür günbed-i çerh-i devvâr

Dem-i İsâ dirilür bûy-i buhûr-i Meryem
Açtı zanbak yed-i Beyzâ'yı kef-i Mûsâ vâr

Zanbağın goncasıdır bâğa gümüş bâzûbend
Za'ferân ile yazılmış ana hatt-ı tômâr

Câm-ı zerrîni dolu bâde-i gülreng almış
Gül-i ra'nâ seherî kılmak içün def'-i humâr

Dehen-i gonca i ter dürlü letâif söyler
Gülüp açılsa aceb mi gül-i rengin ruhsâr

Güher-i fursatı aldırma sakın devr-i felek
Sîm ü zerle gözüni boyamasun nerkis vâr

Câm-ı mey katreleri sebha-i mercân olsun
Gelinüz zerk u riyâdan idelim istiğfâr

Lâle sahrâyı bu gün kân-ı Bedahşân itti
Jâle gülzâra nisâr eyledi dürr-i şehvâr

Dâmenin dürr ü cevâhirle pür itti gül-i ter
Ki ide hâk-i der-i hazret-i Paşa'ya nisâr

Sâhib-i tîg u kalem mâlik-i câm ü hâtem
Âsaf-ı Cem azamet dâver-i Cemşîd vekar

Âsman pâye hümâ sâye Ali Paşa kim
İremez tâk-ı celâline kemend-i efkâr

Şâh-ı gül neşv ü nemâ bulsa nem-i lûtfundan
Ola her gonca-i ter bülbül-i şirin güftâr

Âb ü gil müşg ü gülâb ola çemen sahnında
Bûy-i hulkıyle güzâr itse nesîm-i eshâr

Tab'-ı vakkadın eğer âteş-i rahşan görse
Kızara ahker-i sûzan nitekim dâne-i nâr

Güneşi keff-i zerefşânına benzer dir idim
Almasa mâha atâ eylediğin âhır-ı kâr

Şöyledir keff-i güherpâşı yemîn itmek olur
Ki atâsından irer bahre gınâ kâna yesâr

Manzar-ı kasr-ı saâdetten anın re'yi gibi
Rûy göstermedi bir şâhid-i hurrem dîdâr

Bâğ-ı cûdunda nihâl-i kereminden derilür
Lûtf-i bî minnetinin miyvelerinden her bâr

Manzar-ı himmetinin küngüre-i rif'atine
İremez sarsar-ı tûfân-i fenâ birle gubâr

Eşiği hâki imiş yüz sürecek hayf deyu
Taştan taşa urur başını şimdi enhâr

Serverâ cânı mı var devletin eyyâmında
Sünbülün turrasına el uzada şâh-ı çenâr

Eylemez kimse bu gün kimse elinden nâle
Bezm i işrette meğer mutrıb elinden evtâr

Şer'e uymaz nidelim nâle vü zâr eyler ise
Gerçi kanûna uyar zemzeme-i mûsîkar

Geşt iderken çemen-i medh ü senânı hâtır
Lâyih oldı dile nâgâh bu şi'r-i hemvâr

Gül gibi gülşene kılsan nola arz-ı dîdâr
Hayli döküldi saçıldı yoluna fasl-ı bahâr

Reşg-i dendânın ile hancere düşti jâle
Berg-i sûsende gören itti sanur anı karâr

Geçemez çenber-i giysû-yi girihgîrinden
Gerçi kim za'f ile bir kılca kaluptur dil-i zâr

Turralar mülket-i Çin nâfe-i müşgin ol hâl
Gözün âhû-yi Huten gamzelerindir Tâtâr

Dil-i mecrûha şifâbahş ruh ü lâ'lindir
Gülbeşekkerle bulur kuvvet-i tab'ı bîmâr

Değme bir gevheri kirpiğine salındırmaz
Göreli lâ'l-i revanbahşını çeşm-i hunbâr

Koma Bâki kulum cür'a sıfat ayakta
Destgîr ol ana ey dâver-i âlî mikdâr

Bâğ-ı medhinde olur cümleye galib tenhâ
Bahs içün gelse eğer bülbül-i hoş nağme hezâr

Puhtedir gayrılar eş'ârı velî puhte piyâz
Hâm anberdir eğer hâm ise de bu eş'âr

Hâm var ise eğer micmere-i nazmımda
Dâmen-i lûtfun anı setr ide ey fahr-i kibâr

Bahr-i eş'âra yeter urdı sutûr emvâcın
Demidir k-ide duâ dürlerini zîb-i kenâr

Lâlelerle bezene niteki deşt ü sahrâ
Nitekim güller ile zeyn ola dest ü destâr

Nitekim lâlelere şebnem ola üftâde
Güllere bülbül-i şeydâ geçine âşık-ı zâr

Gül gibi hurrem ü handân ola rûy-i bahtın
Sâgar-i ayşın ola lâle sıfat cevherdâr